

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 10C/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918201721
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Stašíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2019:5918201721.2

Uznesenie

Okresný súd Ružomberok Okresný súd Ružomberok v spore žalobcov: 1./ Budavári Kapu Kft. so sídlom: Kapisztrán tér 1., 1014 Budapešť, Maďarsko, Reg.: 01-09-952764, 2./ Budapest Főváros XII. Kerület Hegyvidéki Önkormányzat so sídlom H-1126, Budapest, Böszörményi út 23-25, Maďarsko, Reg.č.: 735759, v zast.: Ungarische Autobahn Inkasso GmbH, 3./ XIII. Kerületi Közzszolgáltató Zrt. so sídlom Béke ú. 65, 1131 Budapešť, Maďarsko, Reg.č.: 01-10-042850, v zast.: Ungarische Autobahn Inkasso GmbH, Reg.: Landshut HRB 8413, so sídlom Schellenbruckplatz 49 D-84307, Eggenfelden, konajúci prostredníctvom Lobmayer Laszló, konateľ (Ungarische Autobahn Inkasso GmbH), 4./ Belváros-Lipótváros Közterület-felügyelet so sídlom 1054 Budapešť, Bajcsi-Zsilinszky út 34., Maďarsko, ID č.: 15767123-2-41, 5./ FEV IX. Zrt. so sídlom 1093 Budapest, Csarnok tér 3-4. fszt. 2., Maďarsko, Reg.č.: 01-10-041862 v zast.: Ungarische Autobahn Inkasso GmbH, 6./ SZOVA Nonprofit Zrt., so sídlom: 9700 Szombathely, Welther Károly utca 4, Maďarsko, Reg. č.: 18-10-100680, v zast.: Ungarische Autobahn Inkasso GmbH, žalobcovia 1./ až 6./ právne zastúpení: PETKOV & Co s. r. o. advokátska kancelária so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, Mgr. Ivan Petkov, konateľ a advokát, proti žalovaným: 1./ až 233: Držitelia motorových vozidiel podľa prílohy žaloby, o nejasnom podaní žalobcov, takto

rozhodol:

Súd podanie žalobcov doručené Okresnému súdu Ružomberok dňa 19.09.2018 odmieta.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 19.09.2018 žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadali, aby súd zaviazal každého zo žalovaných jednotlivu na povinnosť zaplatiť žalobcom 1./ až 6./ sumu vo výške 18.040 HUF v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, a to titulom nezaplatenia parkovného na parkoviskách v správe jednotlivých žalobcov v Maďarskej republike zo strany žalovaných, ktorí sú držitelia motorových vozidiel so slovenským evidenčným číslom vozidla.

2. K identifikácii žalovaných žalobcovia uviedli: Zoznam žalovaných spolu s uvedeným ich identifikačných údajov v rozsahu: (i) evidenčné číslo vozidla (EČV), ktorého boli v čase vzniku práva na zaplatenie pohľadávky uplatňovanej touto žalobou držiteľmi podľa evidencie vozidiel vedenej Ministerstvom vnútra SR a (ii) dátum neoprávneného parkovania, s ktorým je spojený vznik pohľadávky, je uvedený na CD pripojenom k žalobe. Akokoľvek, keďže v konkrétnom čase neoprávneného parkovania jednotlivým vozidlom s konkrétnym EČV bol a mohol byť v evidencii držiteľov vozidiel MV SR vedený vždy len jeden konkrétny držiteľ, označenie žalovaných v rozsahu týchto identifikačných údajov (EČV v spojení s presným časom neoprávneného parkovania) umožňujú nezameniteľnú identifikáciu žalovaných pre účely konania súdu o podanej žalobe. Po jednoduchom postupe súdu podľa § 190 CSP (Informačná povinnosť každého a teda aj MV SR o skutočnostiach majúcich význam pre samotné konanie súdu a jeho rozhodnutie) v spojení s § 113 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „ZoCP“), podľa ktorého „... sa údaje (pozn. z evidencie motorových vozidiel) poskytnú iným štátnym orgánom ...“ a teda aj a najmä súdu, ak tento o ich poskytnutie pre účely súdneho konania požiada, je žalobca pripravený buď z vlastnej iniciatívy alebo na základe výzvy súdu doplniť označenie žalovaných v rozsahu identifikačných údajov podľa § 133 ods.

1 a 2 CSP. Postup súdu podľa § 190 je odôvodnený povinnosťou súdu postupovať tak, aby zabezpečil nielen právo na prístup k súdu a súdnu ochranu žalobcom, ale rovnako tak aj právo na prístup k súdu a súdnu ochranu žalovaným.

3. Ďalej žalobcovia poukázali na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Žiline ako aj tunajšieho súd a poukázali na nález Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. III.ÚS 1424/07 zo dňa 26. 3. 2009, citovali nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV ÚS 1/02.

4. Podľa žalobcov príslušné orgány Slovenskej republiky na úseku evidencie motorových vozidiel odmietajú žiadosti o poskytnutie údajov o držiteľoch motorových vozidiel evidovaných v evidencii, ktorú vedú s odôvodnením, že poskytnutie údajov z evidencie motorových vozidiel žiadateľovi nie je možné bez súhlasu žalovaných držiteľov motorových vozidiel. PPZ na tomto svojom stanovisku aj v súčasnosti zotrváva, čo vyplýva napr. aj z jeho stanoviska zo dňa 06.9.2016. Ďalej pre vysvetlenie uviedli, že a) nie sú štátne orgány ani iné orgány verejnej moci ale naopak, súkromnoprávne subjekty - právnické osoby a obchodné spoločnosti, a teda sa na nich nevzťahujú žiadne medzinárodné dohovory (ani Dohovor o cestnej premávke Viedeň 1968), ktoré zaväzujú len štáty a ich štátne orgány; v prípade žalobcov ako súkromnoprávných subjektov v žiadnom prípade nejde o poskytovanie osobných údajov inému štátu, tak ako sa mylne domnieva PPZ;b) neoprávnené parkovanie v Maďarsku nie je priestupkom, ani správnym deliktom, a teda ani deliktom na úseku bezpečnosti cestnej premávky, o ktorom by žalobcovia autoritatívne konali a rozhodovali z pozície orgánu štátnej moci, ale je naopak civilnoprávnym deliktom (ako napr. nezaplatenie cestovného v električke), z ktorého zodpovednosť sa uplatňuje na princípe rovnosti subjektov občiansko-právnych vzťahov, a teda sa naň v žiadnom prípade nevzťahuje Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/82/EÚ z 25.10.2011, ktorou sa zjednodušuje cezhraničná výmena informácií o deliktoch na úseku bezpečnosti cestnej premávky tak, ako sa mylne domnieva PPZ; c) v dôsledku parkovania v Maďarsku vzniká žalobcom podľa osobitného predpisu (maďarský zákon č. I. z r. 1988 o cestnej doprave) len štandardná peňažná pohľadávka, ktorú si následne žalobcovia uplatňujú a môžu uplatňovať výlučne súkromnoprávnymi prostriedkami (mimosúdne alebo prostredníctvom súdov) rovnako, ako ktorákoľvek fyzická či právnická osoba uplatňujúca si ochranu svojich majetkových práv (analogicky ako v prípade použitia MHD bez platného cestovného lístka uplatňuje dopravný podnik pohľadávku určenú podľa predpisov vo výške 100-násobku ceny základného cestovného lístka); pohľadávka žalobcu teda v žiadnom prípade nie je pokutou uplatňovanou na základe rozhodnutia cudzieho (maďarského štátneho orgánu), a vôbec, žiadneho rozhodnutia.

5. Žalobcovia ďalej navrhli procesný postup, a to aby súd za účelom spravodlivej a účinnej ochrany práv uplatňovaných žalobcami v súlade s čl. 2 ods. 1 CSP bezodkladne po prijatí tohto podania podľa § 190 CSP v spojení s § 17 zákona o e-Gov a § 113 ods. 1 ZoCP priamou elektronickou emailovou správou (odeppz@minv.sk) a tiež poštovou zásielkou s pripojením priloženého CD, p ožiadal Prezídium policajného zboru v Bratislave, odbor evidencií a dokladov (PPZ) o poskytnutie údajov o žalovaných z evidencie podľa stavu ku dňu kontroly uvedenom v excel tabuľke na pripojenom CD identifikovaných evidenčným číslom motorového vozidla ku dňu dátumu kontroly v nasledovnom rozsahu: (i) meno a priezvisko fyzickej osoby držiteľa vozidla alebo obchodné meno alebo názov právnickej osoby držiteľa vozidla, (ii) adresa pobytu fyzickej osoby držiteľa/vlastníka vozidla alebo sídla právnickej osoby držiteľa/vlastníka vozidla, a to tak, aby žalobcovia mali reálnu možnosť odoslať výzvu na zaplatenie pohľadávok žalovaným v lehote, t.j. v súlade s § 15/D ods. (1) maďarského ZoCD v rámci 60 dňovej prekluzívnej lehoty odo dňa neoprávneného parkovania žalovanými a odvrátiť tak zánik práva na zaplatenie pohľadávok márnym uplynutím tejto prekluzívnej lehoty.

6. Uznesením č.k. 10C/24/2018-117 zo dňa 9. novembra 2018 súd vyzval žalobcov, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia, svoje podanie doručené Okresnému súdu Ružomberok dňa 19.09.2018, opravili tak, že riadne označí žalovaných, a to fyzické osoby menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom a právnické osoby názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené, inak podanie žalobcu, ktoré by inak mohlo byť žalobou súd odmietne. Uznesenie žalobca prevzal do vlastných rúk dňa 23.11.2018, avšak do dnešného dňa ho nedoplnil a neopravil.

7. Podľa § 129 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd

vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

Podľa § 129 ods. 2 CSP v uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť.

Podľa § 129 ods. 3 CSP ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

Podľa § 133 ods. 1, 2 CSP fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom. Právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené.

8. Vzhľadom k tomu, že žalobca podanie nedoplnil tak, ako bol vyzvaný v uznesení č.k. 10C/24/2018-117 zo dňa 9.11.2018, súd rozhodol o jeho odmietnutí.

9. Súd po dôkladnom zvážení dospel k záveru, že argumentácia žalobcov ohľadom nemožnosti identifikácie žalovaných nie je správna. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 8Sža 27/2008, v prípade nemožnosti zistenia pobytu žalovaného, táto povinnosť zaťažuje súd, ktorý musí vyčerpať všetky možnosti na zistenie, avšak uvedenému zisťovaniu musí predchádzať objektívna nemožnosť zistenia pobytu žalovaného zo strany žalobcu, pretože povinnosť označiť žalovaného v zmysle § 133 ods. 1, 2 CSP v prvom rade zaťažuje žalobcu a až následne, pokiaľ nie je objektívne možné, aby žalobca žalovaného riadne označil, uvedená povinnosť zaťažuje súd. Na základe uvedeného je relevantnou tá otázka, či je alebo nie je objektívne možné, aby žalobca žalovaných označil tak, ako predpokladá § 133 ods. 1, 2 CSP. V prípade neznámeho pobytu žalovaného, je v zásade zrejmé, že nie je v možnostiach žalobcu, aby ho zistil, avšak v predmetnom spore nejde o zistenie pobytu žalovaných, ale o identifikáciu samotných žalovaných, čo nemožno stotožňovať, ale je potrebné skúmať, či nemožnosť takejto identifikácie je objektívne daná.

10. Podľa názoru súdu, žalobcovi nevyčerpali všetky dostupné možnosti nato, aby riadne označili žalovaných. Len ku príkladu možno uviesť, že zo žaloby nevyplýva, že by sa žalobcovi obrátili napríklad na Ministerstvo vnútra Maďarskej republiky, so žiadosťou o identifikáciu žalovaných na základe nimi získaných údajov. Ministerstvo vnútra Maďarskej republiky by následne mohlo požiadať cestou dožiadania Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, o získanie potrebných údajov. V danom prípade by už žiadateľom nebol súkromnoprávny subjekt - žalobcovia, ale štátny orgán, konajúci v zmysle medzinárodných zmlúv. Uvedený postup sa javí ako logický aj preto, že žalobcami sú maďarské právnické osoby so 100% účasťou príslušných samospráv v Maďarskej republike, ktorej ústredným orgánom štátnej správy je Ministerstvo vnútra Maďarskej republiky.

11. Žalobcovia správne uvádzajú, že sú súkromnoprávnym subjektom a nie štátnym orgánom, že neoprávnené použitie spoplatnenej cesty nie je priestupkom, ani správnym deliktom, ale naopak civilnoprávnym deliktom a že v tomto prípade sa jedná o štandardnú peňažnú pohľadávku. V tejto súvislosti však treba mať na zreteli nielen práva, ale aj povinnosti súkromnoprávných subjektov, ich zodpovednosť za vlastné konanie, a za to, ako vstupujú do občianskoprávných vzťahov z ktorých vyplývajú ich subjektívne práva a povinnosti a medzi ktoré občianskoprávne vzťahy patria aj vzťahy zodpovednostné, a to za protiprávne konanie, a to nielen toho, kto povinnosť porušil, ale aj toho, ktorého právo bolo porušené. V týchto intenciách súd na margo dodáva, že žalobca je v prvom rade sám zodpovedný zato, do akej miery je úspešný pri identifikácii vodiča, ktorý si nesplnil poplatkovú povinnosť, nakoľko je to žalobca, ktorý buď uvedený penalizačný systém vytvoril, alebo do už vytvoreného systému, ako prevádzkovateľ vstúpil, a teda v prvom rade je to žalobca, ktorý má preukazovať protiprávne konanie, ako aj subjekt, ktorý sa za protiprávneho konania dopustil.

12. Na základe vyššie uvedeného má súd zato, že žalobcovia všetky možnosti na identifikáciu žalovaných nevyužili, preto ich súd uznesením vyzval, aby vady svojej žaloby, v časti riadneho označenia žalovaných doplnili, a keďže tak žalobcovia neurobili, súd ich podanie, ktoré by inak mohlo byť žalobou odmieta, a to v súlade s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod IV ÚS 1/02, ktoré citoval žalobca, pretože nedostatočná identifikácia žalovaných, ktorá nevyplýva z objektívnych skutočností zakladajúcich nemožnosť takejto identifikácie, zakladá takú prekážku, a taký neodstrániteľný nedostatok žaloby, pre ktorý nemožno v konaní pokračovať.

13. Zároveň možno dodať, že po prijatí nových procesných kódexov sa možnosti ingerencie súdu do konania minimalizovali a sú súčasťou predovšetkým mimosporového konania prípadne sporov pri ktorých je potrebné chrániť slabšiu stranu, t.j. najmä veci spotrebiteľské a pracovnoprávne, čo nie je prípad tohto konania. V kontradiktórnom civilnom sporovom konaní, čo je prípad tohto konania, je povinnosťou súdu prioritizovať procesnú aktivitu sporových strán.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (Okresný súd Ružomberok) písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpisu, a v prípade, ak sa jedná o podanie urobené v prebiehajúcim konaní tak aj spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.